

Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a gyermek biztonsága érdekében tett intézkedési kötelezettség elmulasztása vonatkozásában

h e l y t a d o k

a rendőri intézkedés elleni panaszt egyebekben

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton terjesztette elő panaszbeadványát a Panasztestület címére, a vele szemben foganatósított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos előadta, hogy *-n * óra * perc körüli időben „Apák napja” elnevezésű rendezvényen vett részt Óvodában, ahová a panaszos kislánya jár.

A rendezvény alatt a gyermekével játszott az óvoda területén, amikor megjelent a gyermek édesanyja, aki a gyermeket határozott mozdulattal „kitépte” az apa kezéből és megindult a kijárat felé, majd kivitte a gyermeket az óvoda területéről. A panaszos követte őket a parkolóba, útközben találkozott az óvoda vezetőjével és beszélgettek, majd a parkolóba kiérve észlelte, hogy az édesanya által használt gépjármű közelében két egyenruhás rendőr állt. A panaszos odament a történetek miatt hangosan síró kislányához, hogy megvigasztalja, majd kérdőre vonta a rendőröket, hogy milyen célból tartózkodnak a helyszínen, amely kérdésre nem kapott egyértelmű választ, csak annyit mondott az egyik rendőr, hogy *„Azért vagyunk itt nehogy probléma legyen!”*, erre kérdezte a panaszos, hogy milyen problémát akarnak megelőzni, erre kapta azt a választ az egyik járőről, hogy *„Nehogy már engem kérjen számon, hogy én mit keresek itt? Én csak itt állok és kész!”*.

Ezt követően a panaszos odalépett az autóhoz, hogy a még mindig síró kislányával beszéljen, azonban a jármű ajtajának kinyitása után az anya azt határozott mozdulattal visszacsukta, beült az autóba, ekkor észlelte a panaszos, hogy nincs gyermekülés a járműben.

Miközben az édesanya induláshoz készült a panaszos megkérdezte a rendőröket, hogy *„Önök szerint szükséges-e a gyerekülés egy három éves gyermeknek?”*, amelyre válaszként közölték, hogy *„De kellene!”* Ezek után azt kérdezte, hogy akkor miért nem intézkednek, mivel sem gyerekülésben nem ült, sem bekötve nem volt a gyermek, erre azt a választ kapta, hogy *„Mindjárt fogunk intézkedni!”*, majd hozzáfűzték *„Maga a gyerek apja, miért nem gondoskodik a gyerekülésről”*.

Az óvoda vezetője többször kérte az intézkedő rendőröket, hogy távozzanak a helyszínről, akik azt válaszolták, hogy *„Mi igazából nem csinálunk itt semmit, csak álldogálunk.”* A panaszos beült az autójába és telefonon keresztül felvette a kapcsolatot az ügyvédjével. Ez alatt a rendőrök beültek a szolgálati gépjárműbe és még 10-15 percig álltak a panaszos mögött, majd elindultak, ezt követően a panaszos is elhagyta a helyszínt.

A panaszos *-n panaszát annyiban egészítette ki, hogy csatolt egy az esetről szóló hangfelvételt, továbbá a rendőrökről általa készített fényképet.

A panaszos megjegyezte, hogy közte és gyermeke édesanyja között jelenleg gyermek elhelyezési per van folyamatban, jelen állapot szerint a gyermek láthatására vonatkozóan közös felügyeletet gyakorolnak.

A panaszos sérelmezi, hogy nem derült ki, hogy a rendőrök, akik nevüket és rendfokozatukat sem közölték mi célból érkeztek a helyszínre és őket ki és milyen módon értesítette. Nem értette, hogy juthattak a rendőrök annak az információnak a birtokába, hogy ő a gyermek apja. Sérelmezi továbbá a rendőrök magatartását és cinikus hangnemét, amellyel megalázták őt a gyermeke és az óvoda vezetője előtt. A panaszos úgy érzi, hogy pszichikai nyomást gyakoroltak rá azzal, hogy az intézkedő rendőrök a mögötte parkoló gépjárműben maradtak és nem indultak el azonnal. A panaszos értetlenül áll azon tény előtt, hogy a rendőrök engedték, hogy az édesanya a helyszínről távozzon annak ellenére, hogy a gyermek biztonsága érdekében nem volt gyermekülés az autóban és biztonsági övet sem használt.

A panaszos a beadványában az alábbiakat sérelmezte:

1. intézkedési kötelezettséget
 - a. a rendőrök helyszínre érkezését, annak célját (ki és milyen módon értesítette hatóságot);
 - b. szolgálati fellépés módját;
 - c. a gyermek biztonsága érdekében teendő intézkedési kötelezettség elmulasztását;
2. a rendőri magatartást, hangnemet.

A Panasztestület az elvégzett vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, valamint gyermekének a XX. cikkében foglalt testi épséghez fűződő jogát az alábbiak szerint.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy helyesen jártak el a rendőrök akkor, amikor a helyszínen megjelentek, mivel azonban a panaszos vonatkozásában közbiztonságot, közrendet sértő, vagy veszélyeztető tény, körülmény, vagy cselekmény gyanúja nem merült fel, az Rtv. 13. §-a értelmében a rendőröknek intézkedési kötelezettségük nem keletkezett, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület a vizsgálat során megállapította, a gyermek biztonsága érdekében az Rtv. 13. §-a értelmében a rendőrök az intézkedési kötelezettségüknek nem tettek eleget, ezért sérült a panaszos gyermekének testi épségéhez fűződő joga, amiért nem intézkedtek a felmerült szabálysértés gyanúja miatt a bejelentés alapján.

Megállapította továbbá, hogy sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga a rendőrök cinikus hangneme miatt, a Panasztestület azonban ezen jogsértést csekély mértékűnek ítélte.

Tekintettel arra, hogy a panaszos nem számolt be arról, hogy a rendőrök akadályozták volna a helyszín elhagyásában és egyéb nonverbális jelzésekkel sem gyakoroltak rá nyomást, úgy ítélte meg, hogy nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga, hogy nem távoztak azonnal a helyszínről.

A Panasztestület megítélése szerint az intézkedési kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban megvalósult alapjogsértések elérték a súlyosság azon fokát, amely indokolttá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A döntésem alapjául szolgáló tényállást a – a Ket. 50. § (1) bekezdésébe foglaltakra figyelemmel – az alábbi bizonyítékok felhasználásával állapítottam meg:

- a panaszos 2014. június 30-án előterjesztett panaszbeadványa, és a 2014. július 23-án kelt panasz kiegészítése;
- a panaszos által készített hangfelvétel (1 db CD);
- a rendőrségi szervezeti elem átirat;
- rendőri jelentés;
- Rendőrfőkapitányság vezetőjének átiratában;
- panaszos tanúmeghallgatási jegyzőkönyve;
- számú vezetőjén keresztül érkezett parancsnoki kivizsgálás.

III.

A rendőri intézkedés elleni panasz kivizsgálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy mely panaszosi sérelemre terjed ki a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés szerint „*Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A közúti közlekedésről szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (továbbiakban: KRESZ) 48. § (7) bekezdése szerint „*A gépkocsiban vagy a mopedautóban - a (8) bekezdésben foglalt kivétellel - 150 cm-nél alacsonyabb gyermek csak a testméretéhez és testsúlyához igazodó kialakítású gyermekbiztonsági rendszerben rögzítve szállítható. A gyermekbiztonsági rendszert a jármű e célra gyárilag kialakított rögzítési pontjaihoz, vagy az üléshez tartozó biztonsági övhöz kell a gyártója által megadott szerelési információknak megfelelően rögzíteni. A jármű szokásos haladási irányával ellentétes irányban a jármű első üléséhez a gyermekbiztonsági rendszer csak akkor szerelhető be, ha az üléshez légzsákot nem szereltek fel vagy a légzsák működésbe lépését előzetesen megakadályozták. A 3 évnél fiatalabb gyermek csak gyermekbiztonsági rendszerben rögzítve szállítható. A gyermeket a gyermekbiztonsági rendszerhez tartozó hevederekkel (pántokkal) is rögzíteni kell.”*

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Sztv.) 224. § (1) bekezdése szerint „*Aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendeletben (a továbbiakban: KRESZ) meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.”*

A panaszbeadványban foglaltakat értékelve megállapítható, hogy a gyermekbiztonsági ülés hiányával megvalósult szabálysértési eljárással összefüggésben hatáskörrel nem rendelkezem.

A fentiekre tekintettel a szabálysértés elkövetésének vizsgálata jelen eljárásnak nem feladata, mivel a szabálysértéssel kapcsolatban felmerülő panaszok vizsgálatára a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyészség rendelkezik hatáskörrel, amelyek alapján hatásköröm hiányát állapítottam meg, ezért jelen határozatomban foglalt döntés arra nem terjed ki.

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

IV/1. Intézkedési kötelezettség

IV/1/a. A járőrök helyszínre érkezése, annak célja (ki és milyen módon értesítette hatóságot, honnan szereztek arról tudomást a rendőrök, hogy ő a gyermek édesapja)

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés szerint „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 11. § (1) bekezdés szerint „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX 22.) BM rendelet (továbbiakban: szolgálati szabályzat) 9. § (1) és (2) bekezdés értelmében „A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.” „A szóbeli figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetését elismerő személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására.”

A panaszos sérelmezte, hogy az óvoda előtt megjelentek a rendőrök és nem derült ki számára, hogy milyen céllal és ki, milyen módon értesítette a hatóságot, valamint, honnan szereztek tudomást arról a rendőrök, hogy ő gyermek édesapja.

A számú rendőri jelentésben foglaltak szerint *-n * óra körüli időben arról érkezett bejelentés a (továbbiakban: Rendőrőrs), hogy sz. alatti óvoda előtt veszekedés van kialakulóban, amely rendőri intézkedést igényel.

A járőrök * óra körüli időben megérkeztek a címre, a szolgálati gépkocsit leparkolva gyalogosan közelítették meg a helyszínt, ahol a bejelentésben foglalt cselekményt a járőr nem tapasztalta, ezért visszahívásra került a bejelentő az adatok ellenőrzése céljából.

Ezek után nem sokkal az óvodából kijött egy szőke hajú hölgy egy kb. 4 év körüli gyermekkel és az út szélén parkoló gépkocsihoz ment, majd egy perc múlva az óvodából kijött a panaszos is egy középkorú hölgygel. A panaszos idegesen odament a rendőrökhöz és kérdőre vonta őket, hogy milyen jogcímen vannak ott, mire az egyik rendőr azt válaszolta, hogy „azért jöttünk ide, hogy ne legyen probléma”, erre a panaszos azt válaszolta, hogy nincs itt semmilyen probléma, elmehetnek, majd a panaszos és a szőke hajú hölgy beszélgetni kezdtek eléggé idegesen és feldúltan. Beszélgetés közben a hölgy beültette a gyermeket a gépjármű jobb hátsó ülésére, majd tovább beszélgettek. Nem sokkal később a panaszos odament a

rendőrökhöz és felhívta a figyelmüket arra, hogy a gépjárműben nincs gyermekülés, a rendőr azt válaszolta, hogy „*Látja, viszont ameddig nem közlekednek a gépjárművel, nem valósítanak meg vele szabálysértést*”. A panaszos a válasza agresszíven közölte, hogy panaszt fog tenni a rendőrök ellen és elkérte a jelvénytisztszámukat, ezt követően a panaszos folyamatosan szóval tartotta a járőröket, miközben a szőke hajú hölgy feltehetően elhajtott a helyszínről, hogy mindez pontosan mikor történt és milyen irányba nem látták a rendőrök és azt sem, hogy a gyermek bent ült-e az autóban. Ekkor már a szolgálati gépjárműtől kb. 25 méterre voltak a rendőrök és mivel a panaszos folyamatosan kérdéseket tett fel, így nem volt lehetőségük a feltételezhető szabálysértést elkövetőt intézkedés alá vonni.

Ekkor a középkorú hölgy odament a rendőrökhöz és elmondta, hogy ő az óvodában dolgozik és kérdezte, hogy mi fog történni ezek után, a rendőr közölte, mivel nem történt sem szabálysértés, sem büncselekmény így intézkedés nem történt.

Arról, hogy a panaszos a gyermek édesapja, a rendőr az óvoda előtt zajló panaszos és a gyermek édesanyja közötti párbeszédéből következtetett, illetve a helyszínen ezt a panaszos többször elmondta, ezt támasztja alá a panaszos által a helyszínen készített hangfelvétel, melyen jól hallhatóan elhangzik több alkalommal is, miszerint a kislány az ő gyermeke.

Jelen esetben – a jogszabályi előírásoknak megfelelően – a rendőr intézkedési kötelezettsége telefon történt bejelentés alapján fennállt, így a rendőrök kellő jogalap birtokában jártak el, amikor a helyszínen megjelentek. A rendőrök a helyszínen szereztek arról tudomást, hogy a panaszos a gyermek édesapja, valamint a panaszos által elmondottak alapján, melyet hangfelvétel bizonyít, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

IV/1/b. Szolgálati fellépés módja

Az Rtv. 20. § (1) bekezdése szerint „*A rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.*” Az Rtv. (2) bekezdés alapján „*A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.*”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: szolgálati szabályzat) 5. § (1) bekezdése szerint „*Az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja.*”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrök az intézkedés alatt, nem mutatkoztak be, nem közölték rendfokozatukat, szolgálati helyüket és a jelvénytisztszámukat is csak a panaszos külön kérésére adták meg.

A számú rendőri jelentés szerint a helyszínen a panaszos lépett oda járőrökhöz és ideges hangnemben kérdőre vonta őket, hogy milyen jogcímen tartózkodnak a helyszínen, illetve megpróbálta elküldeni őket.

A járőrök számára egyértelmű volt az előzményekből, hogy valamilyen családi vita van kialakulóban, amely azonban abban a pillanatban intézkedési kötelezettséget nem keletkeztetett, szabálysértést nem valósított meg, annak ellenére sem, hogy a férfi viselkedése alapján feltételezhető volt, hogy „keresi” a konfliktust a rendőrökkel is.

A panaszos idegesen beszélt a gyermeke anyjával, majd visszament a rendőrökhöz és elkérte a jelvéyszámukat, mert közölte, hogy ellenük panaszt tesz, mivel a gyermekét olyan kocsiban szállítják, amelyben nincs gyermekülés elhelyezve. A járőrök ekkor megadták a jelvéyszámukat, de intézkedést ekkor sem kezdeményeztek, mivel „a férfin látszott, hogy jól szituált ember, családapa, akinek nyilvánvalóan kapcsolatbeli, lelki problémái vannak, amelyet véleményük szerint nem rendőri eszközökkel bilincsel, gumibottal vagy testi kényszerrel, hanem emberi szavakkal kell kezelni.” A panaszos idegállapotából érzékelhető volt, hogy egy egyszerű igazoltatás is csak kényszerítőeszköz használatával lett volna kivitelezhető, amely nyilvánvalóan nem állt volna arányban a kívánt céllal. Tekintettel arra, hogy a panaszos és a gyermek édesanyja közötti vita nem mérgesedett el, így a rendőröknek intézkedési kötelezettsége nem keletkezett, eme kötelezettség hiányában a rendőr a panaszos kérésére a jelvéyszámát megadta, de egyebekben nem köteles az adatszolgáltatásra.

A rendőri jelentés egyértelműen tartalmazza, hogy a panaszos vonatkozásában közbiztonságot vagy a közrendet sértő, vagy veszélyeztető tény körülmény nem merült fel, az Rtv. 13. §-a értelmében a rendőröknek intézkedési kötelezettsége nem keletkezett, ezért az erre vonatkozó panasz alaptalan.

IV/1/c. A gyermek biztonsága érdekében teendő intézkedési kötelezettség elmulasztása

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség, a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A szolgálati szabályzat 8. § (1) bekezdése szerint „A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.”

A szolgálati szabályzat 9. § (1) bekezdése szerint „A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett - ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak - szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.”

A panaszos sérelmezi, hogy a rendőrök nem intézkedtek volt élettársával szemben, aki biztonsági öv és gyermekülés nélkül szállította el a 3 éves közös gyermeküket az óvoda elől, holott erre kifejezetten felhívta a rendőrök figyelmét. Ezt a tényt támasztja alá a panaszos – a hangfelvételen is jól hallhatóan – azt kérdezi a rendőröktől, hogy „Önök szerint nem szükséges a gyermekülés egy 3 éves gyermeknek?”

A panaszos nyilatkozattételre történő felhívását követően, arról adott tájékoztatást, hogy a panaszolt intézkedés napján kislánya törvényes képviselője volt, mivel teljes körű szülői felügyeleti joggal rendelkezik jelenleg is. A bíróságon a gyermek elhelyezési per még nem zárult le.

A panaszos által rendelkezésre bocsátott hangfelvétel alapján a rendőri intézkedés során az alábbiak hangzottak el:

Panaszos (továbbiakban: P), Rendőr (továbbiakban: R), Anya (továbbiakban: A):

P: Szép jó napot kívánok!

És hol van a gyerekülés? De nincsen gyerekülés az autóban.

A: Hagyd már abban, hogy induljunk.

P: Az urak esetleg azért vannak itt vagy a kislányomhoz jöttetek?

R: Megelőzünk mindent, azért vagyunk itt a helyszínen.

P: De hogyhogya mindent megelőznek. Ezt nem teljesen értem.

R: Ne legyen probléma.

P: De milyen probléma lehetne? De milyen probléma lehetne?

R: Ha nem tudnak megegyezni.

P: De hogyhogya nem tudnak megegyezni?

R: Nehogy már engem kérjen számon, hogy mit keresek itt.

P: Hát mégiscsak ön van itt, én a kislányomhoz jöttem.

R: Én meg csak itt állok és kész.

P: Ja értem, értem. De azért tudják esetleg, hogy nincsen semmiféle szabályozás a kislányommal való kapcsolattartásban.

R: De mi nem intézkedünk, semmi intézkedést nem kezdünk. Mi itt vagyunk.

P: Nem kell gyerekülés egy hároméves kislánynak esetleg használnia?

R: De kell.

P: Nem intézkednek?

R: De mindjárt intézkedünk.

P: Nem látom, hogy intézkednének.

R: Ne kérjen már számon.

P: Nem végzi a dolgát, ahogy látom, elengedi úgy a hároméves kislányt, én vagyok az édesapja a gyerekeknek.

R: Akkor miért nem vesz magának gyerekülést?

P: Hát nekem van gyerekülés

R: Hát akkor?

P: Az nem az én autóm. Az én autómban ott van a gyerekülés. Hát most nemhogya már számon kérjen. Az én autómban ott van a gyerekülés.

R: Hát akkor miért nem abban ül?

P: Hát most én tehetek arról, hogy elviszi?

R: Miért, én tehetek róla?

P: Ön 73633, 75491

R: Panasszal élhet, ha gondolja.

P: Jó, fogok is, rendben. További szép napot kívánok Önöknek kedves uraim.

A Panasztestület álláspontja szerint az intézkedő rendőrök az intézkedési kötelezettségüknek nem tettek eleget, azért sérült a panaszos gyermekének testi épséghez fűződő joga. Sérült továbbá a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga is, amiért a rendőrség nem intézkedett a felmerülő szabálysértés gyanúja miatt, a jelzése alapján. A jogállamiság követelményéből adódik ugyanis az az általános állampolgári igény, hogy a hatóság tudomására jutott jogsértés

esetén valamennyi esetben járjon el.

A számú rendőri jelentés tartalma szerint a rendőröknek tudomása volt arról, hogy a panaszos élettársának gépkocsijában nincs gyermekülés. Az intézkedés elmulasztásának indokaként azt adják elő, hogy amikor a panaszos közölte velük, hogy az élettársa gépkocsijában nincs gyermekülés, akkor a közúti forgalomban nem vett részt a jármű, amikor pedig elindult a rendőrök a panaszossal folytattak beszélgetést, ezért nem látták az elindulást, illetve azt, hogy szabálytalanul szállítja a gyermeket.

A számú parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint a rendőrök nem tudták, hogy ki, mikor, és hogyan érkezett a helyszínre, fenn állhatott annak is a lehetősége, hogy a gyermeket az anya csak a veszekedés idejére tette a gépjárműbe, majd annak végeztével egy másik gyermeküléssel felszerelt gépjárművel, vagy akár ideiglenesen a csomagtartóban elhelyezett gyermekülést megfelelően az utastérben rögzítve fogja elhagyni a helyszínt. A rendőrök figyelme a panaszosra irányult, mivel folyamatosan szóval tartotta őket, azonban intézkedést nem kezdeményeztek vele szemben. A felfokozott idegállapotban lévő panaszos megnyugtatót követően szentelhetek volna figyelmet a kérdéses járműre, melynek keretében tisztázhatták volna történt-e szabálysértés, azonban ekkor már elhagyta a helyszínt a jármű, ennek idejét és irányát nem tudták, ezért követésére nem volt lehetőség.

A panaszos beadványa, valamint a hangfelvétel is azt bizonyítja, hogy a panaszos olyan időben szólt a gyermekülés hiányáról, amikor a rendőri intézkedés még lehetséges lett volna. Feltételezhető volt, hogy miután az anya a gyermekét kihozta az óvodából és a járműbe tette, hamarosan elhajt különös tekintettel arra, hogy a panaszossal heves vitát folytatott az indulást megelőzően. A hangfelvételen jól hallatszik, hogy az anya arra kéri a panaszost, hogy hagyja békén, mert indulni szeretnének, amit feltehetően a közelben lévő rendőrök is hallhattak. Az intézkedő rendőröknek lehetőségük lett volna, hogy a figyelmüket megosszák a panaszos és az élettárs között, különös tekintettel arra, hogy intézkedést nem kezdeményeztek egyik féllel szemben sem. Amikor a panaszossal beszéltek a rendőrök hallani lehetett, hogy a közelükben beindították járművet, amiről arra lehetett következtetni, hogy a jármű a forgalomban hamarosan részt vesz.

Megállapítható, hogy a gyermek biztonsága érdekében a rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett.

A panaszpont elbírálása kapcsán a törvényi előírásoknak megfelelően, valamint a gyermek biztonsága érdekében fenn állt a rendőrök intézkedési kötelezettsége, így állásfoglalásom kialakításakor a panaszos által elmondottak, az általa rendelkezésre bocsátott hangfelvétel, valamint a rendőri jelentésben foglaltak szolgáltak alapul – amely nem ellentétes a panaszosi állításokkal –, ezért a panasz megalapozott.

IV/2. Rendőri magatartás, hangnem

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”

Az Rtv. 19. § (1) bekezdése szerint „A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

A panaszos sérelmezte a vele szemben intézkedő rendőrök hangnemét, amely számára sértő, személyeskedő és cinikus volt ezek a mondatok: „Nehogy már engem kérjen számon, hogy én mit keresek itt? Én csak itt állok és kész!” Panaszos kérdésre, hogy „Önök szerint nem szükséges-e gyermekülés egy 3 éves gyermeknek?” azt választ adta a rendőr „De kellene.” Azon panaszosi felvetésre, hogy akkor miért nem intézkednek azt a választ adta az egyik rendőr, hogy „Mindjárt fogunk intézkedni.”, a másik hozzátette „Maga a gyerek apja miért nem gondoskodik gyerekülésről.”

Sérelmezte továbbá a vele való bánásmódot, mivel a panaszos álláspontja szerint, azzal, hogy az eset lezárását követően sokáig mögötte a parkoló autóban maradtak a rendőrök, ezzel pszichikai nyomás alatt tartották.

A Panasztestület megítélése szerint sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő joga a rendőrök cinikus hangneme miatt, azonban ezen jogsértést csekély mértékűnek ítélte.

A Panasztestület állásfoglalásában foglaltakkal az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

Megállapítható, hogy az intézkedő rendőrtől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjától – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés, ugyanakkor a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni.

A Ket. 172. § i) pontjára utalással, amely szerint e törvény alkalmazásában irat, okirat, közokirat, magánokirat: a polgári perrendtartásról szóló törvény szerinti irat, okirat, közokirat és magánokirat. A Pp. 195. § (1) bekezdése határozza meg a közokirat fogalmát, amelynek a rendőri jelentés is megfelel. A (7) bekezdés szerint a közokiratot az ellenkező bizonyításáig valódinak kell tekinteni.

A panaszos saját állítása mellett hangfelvételt bocsájtott a hatóság rendelkezésére, amelyen jól hallhatóan elhangzottak azok a mondatok, amelyekre beadványában utalt, azonban a rendőr a hangját nem emelte fel, trágár kifejezéseket nem használt, az általa mondott szavakkal nem sértette az emberi méltóságot.

A számú rendőri jelentésben foglaltak alapján megállapítható, hogy a rendőrök miután beültek a gépjárműbe azért nem indultak el azonnal, mivel a szolgálattal kapcsolatos dokumentálásokat hajtották végre.

A fentiekre tekintettel a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el tényként, ezért a panasz e tekintetben alaptalan.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény: 330. § (2) bek.;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény : 100. § (1) bek. e) pontja, 109. § (1) bek. a) pontja, 50.§ (1) bek.;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény: 13. §, 13. § (1) bek. 11. § (1) bek., 20. § (1) bek., 2. §, 2. §, (1) bek., 19. § (1) bek., 92.§ (1) bek. 93/A. § (7) bek., (9) bek.;
- A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX 22.) BM rendelet 9.§ (1) bek., (2) bek. 8. § (1) bek.;
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 224.§ (1)bek.;
- A közúti közlekedésről szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 48. § (7) bek.

Budapest, 2015. július „ ”.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**